

Επικαιρότητα εν συντομία...

Επικαιρότητα εν συντομία...

Πρόκειται για μια σημαντική απόφαση για το δίκαιο πνευματικής ιδιοκτησίας και ευρύτερα για την διακυβέρνηση του διαδικτύου. Κατά πόσο συνιστά “παρουσίαση στο κοινό” (δηλαδή είναι παράνομη χωρίς την άδεια του δικαιούχου) η δημιουργία ενός υπερσυνδέσμου (hyperlink) προς ένα παράνομο περιεχόμενο; Το δικαστήριο απαντά καταφατικά, αλλά με την προϋπόθεση ότι ο δημιουργός του συνδέσμου έχει γνώση ή θα μπορούσε ευλόγως να έχει γνώση του παράνομου χαρακτήρα του περιεχομένου. Τέτοια γνώση τεκμαίρεται αν ο σύνδεσμος παρασχέθηκε για κερδοσκοπικό σκοπό.

P.J.

Στις 20 Σεπτεμβρίου 2016 το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (‘ΔΕΕ’) εξέδωσε απόφαση σταθμό για την αναδιάρθρωση του τραπεζικού τομέα της Κύπρου. Συγκεκριμένα έκρινε ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθώς αποφάσισε ότι δεν είχε αρμοδιότητα να αποφανθεί επί αγωγών αποζημίωσης Κυπρίων καταθετών που στηρίζονταν στον παράνομο χαρακτήρα συγκεκριμένων σημείων του μνημονίου κατανόησης που συνήφθη μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας. Το ΔΕΕ, κρίνοντας ότι η υπόθεση ήταν ώριμη προς ειδικασία, κατέληξε ότι μπορούσε να αποφανθεί επί των αγωγών αποζημίωσης δεδομένου ότι η εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης θεμελιώνεται εφόσον συντρέχουν ορισμένες προϋποθέσεις, ήτοι ο παράνομος χαρακτήρας της προσαπτόμενης στα όργανα της Ένωσης συμπεριφοράς, το υποστατό της ζημίας και η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της συμπεριφοράς του οργάνου και της προβαλλόμενης ζημίας. Στην εν λόγω υπόθεση το ΔΕΕ έκρινε ότι τα μέτρα που είχαν ληφθεί δεν συνιστούσαν υπέρμετρη και απαράδεκτη παρέμβαση του δικαιώματος ιδιοκτησίας των καταθετών, το οποίο κατοχυρώνεται από το άρθρο 17(1) του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά συνέπεια η Επιτροπή δεν συνέβαλε σε προσβολή του εν λόγω δικαιώματος και ως εκ τούτου η πρώτη προϋπόθεση για τη θεμελίωση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης δεν επληρείτο. Βάσει της ανωτέρω κατάληξης το ΔΕΕ απέρριψε επί της ουσίας τις αγωγές αποζημίωσης.

Θ.Π.

Τον Σεπτέμβριο του 2016, το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας “ανέκοψε” τη διαδικασία ταχείας εκποίησης ενυπόθηκου ακινήτου που εισήχθη πρόσφατα δια τροποποιήσεως του περί Μεταβιβάσεως και Υποθηκείσεως Νόμου του 1965 στη βάση του ότι η τράπεζα ως ενυπόθηκος δανειστής είχε προηγουμένως εξασφαλίσει δικαστική απόφαση διατάσσουσα τη πώληση του ακινήτου, γεγονός που θα έπρεπε να αποκλείσει τη άσκηση του νομοθετικώς κατοχυρωμένου δικαιώματός της να αρχίσει διαδικασία ταχείας εκποίησης ως προνοεί το Μέρος VΙΑ του πιο πάνω Νόμου. Η απόφαση του δικαστηρίου οφείλεται ουσιαστικά σε κενά ή ασάφειες του σχετικού Νόμου τα οποία όμως δυνατόν να μπορούσαν να είχαν καλυφθεί από το δικαστήριο εάν αυτό δεν περιοριζόταν σε μια αυστηρώς γραμματική ερμηνεία των σχετικών προνοιών. Η απόφαση έχει πάντως εφεσιβληθεί και θα διαφανεί έτσι το κατά πόσο το Ανώτατο Δικαστήριο θα παρουσιαστεί πιο τολμηρό αναλαμβάνοντας ρόλο συμπλήρωσης και βελτίωσης της νομοθεσίας, η οποία σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να τροποποιηθεί καθότι αποτελεί πηγή

**ΔΕΕ GS Media BV
v Sanoma Media
Netherlands BV
and Others
(C-160/15),
8 Σεπτεμβρίου 2016**

**ΔΕΕ Ρ έως C 10/15
P Legal
Advertising Ltd και
άλλοι κατά Επιτρο-
πής και ΕΚΤ,
(C 8/15)
20 Σεπτεμβρίου
2016**

**Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας,
M.K. PETROU
DEVELOPERS
LTD v. ΤΡΑΠΕΖΑ
ΚΥΠΡΟΥ ΔΗΜΟ-
ΣΙΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΛΤΔ, Αρ. Αίτησης -
Έφεσης: 39/2016, 12
Σεπτεμβρίου 2016**

Νέα και ανακοινώσεις

ΔΕΕ, María Elena Pérez López κατά Servicio Madrileño de Salud, (C-16/15), 14 Σεπτεμβρίου 2016

νομοθετικών ασφαριών οι οποίες κάθε άλλο παρά εποικοδομητικές μπορούν να χαρακτηριστούν..

X.M.

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με πρόσφατη απόφασή του (14.9.2016, María Elena Pérez López κατά Servicio Madrileño de Salud, αρ. υπ. C-16/15) απεφάνθη ότι αντίκειται στη ρήτρα 5, σημ. 1, στ. α', της συμφωνίας-πλασίου για την εργασία ορισμένου χρόνου (18.3.1999), η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ, η δικαιολόγηση σύναψης και ανανέωσης σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου επί τη βάση εθνικού κανόνα δικαίου, ο οποίος την επιτρέπει για την κάλυψη αναγκών προσωρινής ή έκτακτης φύσης, εφόσον στην πραγματικότητα οι ανάγκες είναι πάγιες και διαρκείς.

E.P.

**N.69(I)/2015
Περί της Εφαρμογής της Ιατρικώς Υποβοηθούμενης Αναπαγωγής**

Ο βασικός κυπριακός νόμος 69 (I)/2015 Περί της Εφαρμογής της Ιατρικώς Υποβοηθούμενης Αναπαγωγής τροποποιήθηκε για δεύτερη φορά με το Νόμο 92 (I)/2016, ο οποίος ψηφίστηκε από την κυπριακή Βουλή στις 14 Ιουλίου 2016 και δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στις 29 Ιουλίου 2016 (Ε.Ε. Παρ. I(I), Ν. 92 (I)/2016, Αρ. 4573, 29.07.2016, σ. 1047 επ.). Ο νόμος αυτός επέφερε χειρουργικές αλλαγές στο κείμενο του βασικού νόμου, χωρίς ωστόσο να αλλοιώνει τη φιλοσοφία του. Σταχυολογικά μπορούν να αναφερθούν η εξειδίκευση των εξαιρέσεων στον κανόνα της άπαξ δωρεάς γαμετών από απλούς τρίτους δότες στο άρθρο 18 (5), η εισαγωγή πρόσθετων προϋποθέσεων για το επιτρεπτό της προσφυγής των μονήρων ατόμων σε ια στο άρθρο 21 (5), καθώς και ο καθορισμός των προϋποθέσεων υπό τις οποίες επιτρέπεται μία παρένθετη μητέρα να μην κατοικεί μόνιμα ή να μην διαμένει μόνιμα στην Κυπριακή Δημοκρατία στο άρθρο 23 (3) (ε).

Θ.Τ.

.....